Είναι πασιφανής η άρνηση των πολιτών να προσέλθουν στις κάλπες, για να ψηφίσουν στις επικείμενες εκλογές. Η απογοήτευση ή μάλλον η αηδία τους είναι εύλογη.

Η διαφθορά των πολιτικών σε προσωπικό και θεσμικό επίπεδο, συναγωνίζεται την αποδεδειγμένη συνήθως ανικανότητά τους σε κεντρικό και αυτοδιοικητικό επίπεδο. Η απληστία και η αδιαφορία των περισσότερων πολιτικών είναι δίδυμες αδελφές εγκλωβισμένες στο ολιγόψυγο εγώ τους.

Οι εκλογές για τις βαθμίδες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης προσφέρονται πρωτίστως για μιαν υπέρβαση, για μιαν απόσπαση του εκλογικού σώματος από τις παραταξιακές αγκυλώσεις του, ώστε να προσέλθει με διαφορετικά κριτήρια λήψης απόφασης.

Οι εκλογές για τους περιφερειακούς και δημοτικούς συμβούλους πρέπει να οριστούν στη νοοτροπία του συλλογικού εκλογέα ως επιλογές προσώπων. Ας μπούμε στο μπλε παραβάν με διάθεση να επιλέξουμε πρόσωπα έντιμα, ικανά και εργατικά.

Η εντιμότητα να έχει επιδειχθεί στον επαγγελματικό στίβο των υποψηφίων, η ικανότητα να προκύπτει από το κοινωνικό βιογραφικό τους και η εργατικότητά τους να αντανακλάται στον τρόπο που ανταποκρίθηκαν σε εγχειρήματα που ανέλαβαν και ολοκλήρωσαν.

Πόσο δύσκολο είναι να διακρίνει κάποιος τέτοιες περιπτώσεις σε πρόσωπα υποψηφίων μιας τοπικής κοινωνίας, που υποβάλλονται προς κρίση σε μια ζωτικής σημασίας εκλογική αναμέτρηση;

Οι αρμοδιότητες, που απονέμονται θεσμικά στα καινούργια αυτοδιοικητικά σχήματα, είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τους προϋπολογισμούς που πρόκειται να τις συνοδεύουν. Η διαχείριση του κρατικού χρήματος απαιτεί επιλογές προσώπων, όπως τα ορίσαμε παραπάνω, αλλιώς το χυδαίο φαγοπότι, η αδιαφανής διασπάθιση και η αμείλικτη διαιώνιση του νεοέλληνα πολιτικού -ως ανθρωπολογικού τύπου πλέον- θα παραμείνουν εγγενή χαρακτηριστικά της εδραιωμένης μετεμφυλιακής πρακτικής στην δημόσια πολιτική του τόπου.

Αυτές οι εκλογές απαιτούν να αποδείξουμε μια πνευματική δεξιότητα, που- αν δεν την συνειδητοποιήσαμε μέχρι τώρα- είναι καιρός να την βρούμε καταχωνιασμένη στο μπαούλο της ψυχής μας και να την διαδώσουμε εμπράκτως. Αυτή η δεξιότητα έχει όνομα και λέγεται διάκριση. Διάκριση επιλογής αυτού από εκείνον, διάκριση του ποιοτικού από το παχύρρευστο, διάκριση του ευγενούς από τον χοντροκομμένο, διάκριση του πνευματικού από το τιποτένιο, διάκριση υπέρ του σημαντικού και κατά του ολίγου και ανάξιου.

Δεν εμπλέχτηκα σε εκλογικές αναμετρήσεις και το κάνω ατυπικά εν γνώσει μιας ανακόλουθης στάσης μου, επειδή υποστηρίζω εμπράκτως τον συνδυασμό του φίλου μου Αντώνη Ανηψητάκη. Δεν ενδιαφέρομαι προσωπικά για μια πολιτική εμπλοκή στα αυτοδιοικητικά της Κρήτης ή του Λασιθίου.

Ενδιαφέρομαι όμως προσωπικά για την Κρήτη και το Λασίθι σε κοινωνικό και φυσικό και πολιτιστικό επίπεδο. Ο ανεξάρτητος συνδυασμός του Αντώνη, ενεργοποιημένος από την Δημοκρατική Αριστερά και τους Οικολόγους Πράσινους, αποτελεί μια πρόταση που θέτει ενώπιον μας το αμείλικτο δίλημμα: θα πάμε με την ανικανότητα της κατεστημένης χυδαιότητας ή με την τεχνοκρατική συγκρότηση της ρομαντικής ευγένειας;

Εύχομαι να φωτιστούμε με διάκριση τη στιγμή της κρίσης μας πίσω από το παραβάν, που έχει αναδείξει μέχρι τώρα άχρηστους και επικίνδυνους φαφλατάδες.

Κώστας Θεολόγου